

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2003 • τεύχος 1ον

Διεύθυνσις Περιοδικοῦ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 174, Τ.Κ. 542 49 ΧΑΡΙΛΑΟΥ • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΗΣΙΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Ἔγκρ. Ἀποφάσεως 10893/95
Περίοδος Γ' ἔτος Α'
Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 2003
Ἄριθμός τεύχους 1

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ Ἀείμνητος Προποσῦγγελλος καί Ἀρχιεραμα-
ταεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλά-
δος π. Εὐγένιος Τόμπρος (1905-1982).

Ἔτος Ἰδρύσεως τοῦ Περιοδικοῦ Ὀκτώβριος 1950

ΕΚΔΟΤΗΣ :

Η ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τηλ. Ἱεραῆς Μητροπόλεως: 2310-300177

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς.

Διὰ τὴν ἀλληλογραφίαν ἀπευθύνεσθε:

Περιοδικόν

«ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ»
Κωνσταντινουπόλεως 174, 542 49 ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τό ὄραμα τοῦ πρωτομ. Στεφάνου κατά τό ὅποιον εἶδεν
«τόν Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρός».
(Πράξ. Ζ' 55.56). Εἶναι ἡ ἀρχαιότερα ἴσως εἰκὼν ἐν ἧ πα-
ρίσταται ὁ Υἱὸς καί ὁ Πατήρ. Ἀπό Ἑλληγν. Βυζαντ. Χει-
ρόγραφοι τοῦ 9ου αἰῶνος. (Ἑθνική Βιβλιοθήκη τῶν Πα-
ρισίων).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδες

- 1) ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ . 3
- 2) ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΝ 5
- 3) ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΙ ΣΧΙΣΜΑ ... 6
- 4) Η ΚΑΥΣΙΣ, Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ 7
- 5) ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΤΟΥ ΙΝ. ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΕΙΣ
ΚΙΑΤΟΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ 8

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ(1) ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ὁ Βασιλεύς τῶν Οὐρανῶν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ Πρόδρομον ἔτρεχεν· οὐ κινήσας τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατόπεδα, οὐδέ προδρομους προαποστέλλων τὰς ἀσωμάτους δυνάμεις, ἀλλὰ λιτός οὕτως ἐν τῇ στρατιωτικῇ παραγενόμενος μορφῇ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ παραγίνεται στρατιώτην· καὶ ὡς εἶς πολλῶν αὐτῷ προσερχόμενος, καὶ συναριθμῶν ἑαυτῶν τοῖς αἰχμαλώτοις ὁ λυτρωτῆς, καὶ συντάττων ἑαυτὸν τοῖς ὑπευθύνους ὁ δικαστῆς, καὶ συναγελαζόμενος τοῖς ἀπολωλόσι προβάτοις ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ διὰ τὸ πλανώμενον πρόβατον οὐρανόθεν κατελθὼν, καὶ τοὺς Οὐρανούς μὴ καταλιπὼν, καὶ συναναμιγνύμενος τοῖς ζιζανίοις ὁ Οὐράνιος κόκκος ὁ ἄσπορος.

Ἰδὼν τοίνυν αὐτὸν ὁ Βαπτιστῆς Ἰωάννης καὶ γνωρίσας, ὃν ἐκ γαστρός τῆς Μητρὸς ἐγνώρισε τε καὶ προσεκίνησε καὶ σαφῶς ἐπιγνούς τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι, δι' ὃν ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς μητρὸς ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν ἐσκήρισε, διαζόμενος τοὺς ὄρους τῆς φύσεως συνέστειλεν ἔσω τῆς διπλοΐδος τὴν δεξιάν καὶ τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ὑποκλίνας ὡς Φιλοδέσποτος δοῦλος τοιαύταις πρὸς αὐτὸν ἐφθέγγετο φωναῖς: «**Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ Σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σύ ἔρχη πρὸς με**»· Τί ποιεῖς, Δέσποτα;

Μὴ γὰρ ἀγνοῶ Τίς εἶ; Καὶ ἐκ τίνας ἐξέλαμψας καὶ πόθεν ἐλήλυθας; Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ γέγονας κατ' ἐμέ, τὸ μεγαλεῖον ἀρνοῦμαι **τῆς σῆς Θεότητος**; μὴ γὰρ, ἐπειδὴ τοσοῦτόν μοι συγκατέδης, ὅπου ἐγγύς γενέσθαι τῷ σώματι καὶ ὅλον ἐμέ φέρεις ἐν ἑαυτῷ, ἵνα σῶσης ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἐγὼ διὰ τὸ ὀρώμενόν Σου σῶμα, τὸ νοούμενον τῆς Θεότητος παρορῶ; μὴ γὰρ, ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐμὴν σωτηρίαν περιδέβλησαι τὴν ἐμὴν ἀπαρχήν, οὐκ ἐπίσταμαί Σε τὸν περιβαλλόμενον τό φῶς ὡς ἱμάτιον;

Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ ἐμοὶ συγγενῆ σάρκα φορεῖς καὶ φαίνη τοῖς ἀνθρώποις ὡς αὐτοῖς σε βλέπειν ἰσχύουσι, λανθάνει με **ἡ αἴγλη τῆς ἀστραπτούσης Θεότητος**; Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ τὴν ἐμὴν ἐν Σοὶ βλέπω μορφὴν, **παροαλοῖζομαί Σου τὴν Θεῖαν Οὐσίαν τὴν ἀόρατον καὶ ἀκατάλειπτον**; Οἶδά Σε, Δέσποτα, σαφῶς οἶδά Σε παρὰ Σοῦ διδασχθεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἐπιγνώναί Σε δύναται, μὴ τῆς Σῆς ἀπολαύων ἐλλάμψεως. Οἶδά Σε, Δέσποτα, σαφῶς· εἶδον γὰρ Σε πνευματικῶς, πρὶν ἰδῶ τοῦτο τό φῶς. **Ὅτε Σὺ μὲν ἂν ὅλως ἐν τοῖς ἀσωμάτοις κόλποις τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς**, ὅλος ἐν τοῖς λαγόσι τῆς Σῆς δούλης τε καὶ Μητρὸς· ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Ἑλισάβετ ὡς ἐν εἰρκτῇ τῇ φύσει κατεχόμενος καὶ δεδεμένος τοῖς τῶν ἐμβρύων ἀλύτοις δεσμοῖς, ἐσκήριτων ἐπανηγύριζον, τὴν Σὴν γέννησιν προεορτάζων. Ὁ τοίνυν πρὸ τοῦ Τόκου τὴν Σὴν ἐπιδημίαν προκηρύττων, μετὰ τὸν τόκον τὴν Σὴν παρουσίαν ἀγνοήσω;

Ὁ ἐν νηδύϊ τῆς Σῆς παρουσίας διδάσκαλος νηπιάσω νῦν πρὸς τὴν τελείαν ἐπίγνωσιν; **Ἄλλ' οὐ δύναμαι μὴ σέβειν Σέ τὸν προσκυνούμενον παρὰ πάσης τῆς κτίσεως**. Οὐ δύναμαι μὴ κηρύττειν, ὃν οὐρανός δι' ἀστέρος ὑπέδειξε, καὶ Γῆ διὰ τῶν Μάγων ἐδεξιώσατο, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ χαίροντες διὰ τὴν Σὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάδασιν ἀνευφήμουν, καὶ ποιμένες ἀγραυλοῦντες τὸν Ἀρχιποιμένα τῶν λογικῶν προβάτων ἀνύμνησαν.

Οὐ δύναμαι Σοῦ παρόντος σιγᾶν, φωνῇ γὰρ εἰμι. «Φωνὴ γὰρ φησι βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου». Ἐπειδὴ τοῦτο πάρεστί Σοι **Τῷ Πλάστῃ τῆς φύσεως**. Ἐγὼ ἄνθρωπος μόνον εἰμί θείας χάριτος μέτοχος. Σὺ δὲ Θεός εἶ καὶ ἄνθρωπος ὁ αὐτός· ἐπειδὴ Φιλάνθρωπος πέφη-

(1) Ἄποσπάσματα ἀπὸ τὸν Λόγον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου (Συναξαριστής, Ἰανουαρίου 1946).

κας. Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ Σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ Σὺ ἔρχη πρὸς με; **Σὺ ὁ ἐν ἀρχῇ ὢν καὶ πρὸς Θεὸν ὢν**, Σὺ τὸ τῆς Πατρῶας δόξης ἀπαύγασμα. **Σὺ ὁ τέλειος χαρακτήρ τοῦ τελείου Πατρὸς**, Σὺ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Σὺ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ ὢν, καὶ ἐλθὼν ὅπου ἦς. Σὺ ὁ γενόμενος σάρξ, ἀλλ' οὐκ εἰς σάρκα τραπεῖς. Σὺ ὁ σκηνώσας ἐν ἡμῖν, καὶ τοῖς σοῖς δούλοις φανείς ἐν τῇ τοῦ δούλου μορφῇ. Σὺ ὁ τὴν γῆν καὶ τὸν Οὐρανὸν γεφυρώσας τῷ ἁγίῳ Σου ὀνόματι.

Σὺ ἔρχη πρὸς με; Ὁ Τοσοῦτος πρὸς τὸν τοιοῦτον; Ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸν Πρόδρομον; Ὁ Δεσπότης πρὸς τὸν δούλον;

«Οὐκ εἰμί ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματός Σου, καὶ πῶς ἄψασθαι τολμῆσω τῆς ἀχράντου Σου Κορυφῆς»; Πῶς ἐκτείνω τὴν δεξιάν ἐπὶ Σέ, τὸν ἐκτείναντα; Πῶς ἐφαπλώσω τοὺς ἱκετικούς μου δακτύλους **τῆς θείας Σου Κορυφῆς**; Πῶς λούσω τὸν ἄσπιλον καὶ ἀναμάρτητον; Πῶς φωτίσω τὸ φῶς; Ποίαν ποιήσομαι προσευχήν ἐπὶ τὸν προσδεχόμενον καὶ τὰς τῶν ἀγνοούντων εὐχάς; Τοὺς ἄλλους βαπτίζων εἰς τὸ Σὸν ὄνομα, βαπτίζω ἵνα πιστεύσωσιν εἰς Σέ τὸν ἐρχόμενον μετὰ δόξης. Σέ βαπτίζων, τίνος ἐπιμνησθῶ; **Εἰς τίνος δέ Σε ὄνομα βαπτίσω; Εἰς τὸ τοῦ Πατρὸς; ἀλλ' ὅλον τὸν Πατέρα ἔχεις ἐν ἑαυτῷ, καὶ ὅλος ὑπάρχεις ἐν τῷ Πατρὶ. Ἄλλ' εἰς τὸ τοῦ Υἱοῦ; ἀλλ' οὐκ ἔστι παρὰ Σέ ἄλλος φύσει Υἱὸς Θεοῦ. Ἄλλ' εἰς τὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματι**

Δεῖ με ταῦτα διαπράξασθαι. **Διὰ γὰρ ταῦτα τοῖς ἐμοῖς ἐπέστην ποιήμασιν.** Δεῖ Βαπτισθῆναι τοῦτο τὸ βάπτισμα νῦν, καὶ ὕστερον τῆς Ὁμοουσίου Τριάδος τὸ Βάπτισμα πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι. Δάνεισόν μοι, Βαπτιστά, πρὸς τὴν παροῦσαν οἰκονομίαν, τὴν σὴν δεξιάν, ὡς ἐδάνεισέ με πρὸς τὴν γέννησίν τὴν νηδύν ἢ Μαρία. Κατάδυσόν με τοῖς Ἰορδάνου ῥέθροις, καθάπερ ἡ γεννήσασα τοῖς παιδικοῖς σπαργάνοις ἐνείλισσε· δός μοι τὸ Βά-

πτισμα ὡς ἡ Παρθένος τὸ Γάλα κράτησον τὴν ἐμὴν κεφαλὴν, ἦν **σέβει τὰ Σεραφεῖμ**· κράτησον τὴν συγγενὴ τῆς σῆς δεξιᾶς· κράτησον τὴν πεφυκυῖαν κατέχεσθαι· κράτησον τὴν διὰ τοῦτο κατασκευασθεῖσαν ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἐκ Πατρὸς. Κράτησον τὴν ἐμὴν κεφαλὴν, ἦν ὁ κρατῶν εὐσεβῶς οὐδέποτε ναυαγεῖ. Βάπτισόν με, τὸν μέλλοντα βαπτίζειν τοὺς πιστεύοντας, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ πυρός· ὕδατος δυναμένου ἀποπλῦναι τῶν ἁμαρτιῶν τὸν βόρβορον· Πνεύματι δυναμένῳ τοὺς χοϊκοὺς ἀπεργάσασθαι· πυρὸς πεφυκῶτι κατακαίειν τὰς τῶν ἀνομημάτων ἀκάνθας.

Τοιαῦτα θρυλλούντων τῶν ἀγνοούντων τὸ τῆς Οἰκονομίας Μυστήριον, ὁ μόνος Κύριος καὶ φύσει Πατὴρ τοῦ Μονογενοῦς, ὁ μόνος εἰδὼς ἀκριβῶς ὅν μόνος ἐγέννησεν ἀπαθῶς, διορθούμενος τὴν ἐσφαλμένην τῶν Ἰουδαίων ὑπόνοιαν, ἀνέωξε τὰς πύλας τῶν Οὐρανῶν, τῆς ναυαγούσης φύσεως ἀγαθὸν Κυβερνήτην. Καὶ αὐτὸς οὐρανόθεν ἐπιβοᾷ φαιδρῶς λέγων· **«Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός»**· Ἐκεῖνος ὁ Ἰησοῦς, οὐχ ὁ Ἰωάννης· ὁ Βαπτισθεὶς, οὐχ ὁ βαπτισσας· **ὁ ἐξ ἐμοῦ γεννηθεὶς πρὸ παντός χρονικοῦ διαστήματος**, οὐχ ὁ ἐκ Ζαχαρίου, ὁ ἐκ Μαρίας γεννηθεὶς κατὰ σάρκα, οὐχ ὁ ἐκ τῆς Ἐλισάβετ φανείς παρ' ἐλπίδα. Ὁ τῆς μὴ λυθείσης Παρθενίας ἀγεώργητος Καρπός· οὐχ ὁ ἐκ τῆς λυθείσης στερωσῆσεως κλάδος, ὁ μεθ' ἡμῶν ἀνατραφεὶς, οὐχ ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τραφεὶς· **Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα.**

Υἱὸς ὁμοούσιος, οὐχ ἑτερούσιος. Ὁμοούσιος ἐμοὶ κατὰ τὸ ὁράτον καὶ ὁμοούσιος ὑμῖν κατὰ τὸ ὁρώμενον χωρὶς ἁμαρτίας.

«Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα». Οὐκ ἄλλός ἐστιν, ὁ ἐμός **Υἱός, καὶ ἄλλος ὁ Μαρίας Υἱός· ἀλλὰ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ὁ βλεπόμενος καὶ νοούμενος.**

Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Αὐτοῦ ἀκούετε. Ἐάν εἴπη ὁ

έωρακώς ἐμέ, έώρακε τόν Πατέρα, αὐτοῦ ἀκούετε. Ἐάν εἶπη, ὁ πέμψας με μείζων μου ἔστιν, τῇ οἰκονομία τήν φωνήν προσαρμόσατε.

Ἐάν εἶπη, τίνα μέ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου· ἀποκρίνεσθε πρός αὐτόν **Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζώντος**. Τούτοις τοῖς ῥήμασιν οὐρανόθεν βροντοειδῶς ἐκ Πατρὸς ἐλθοῦσι κατηυγάσθη τό τῶν ἀνθρώπων γένος. Ἐπέγνωσαν διαφοράν, Ποιητοῦ καί ποιήματος, Βασιλέως καί στρατιώτου, Τεχνίτου καί τε-

χνήματος, τῇ πίστει δεδαιωθέντες προσήλθον διά τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου τῷ ἐν Πνεύματι καί πυρὶ Βαπτίζοντι Χριστῷ **τῷ ἀληθινῷ ἡμῶν Θεῷ**, μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ δόξα, σύν τῷ Παναγίῳ καί Ζωοποιῷ Πνεύματι, νῦν καί αἰεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*(Ἐκ χειρογράφων τῶν ἐν τῷ Ἁγιω-
νύμῳ Ὅρει τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς
ἡμῶν Ἁγίου Βρεσθένης ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἁγιορείτου, Κρητὸς Ἐρημίτου).*

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἡ έορτή τῶν Ἁγίων Θεοφανείων εἰς τὰς 6 Ἰανουαρίου ἡμέραν Κυριακήν, έωρτάσθη μέ ἰδιαίτεραν λαμπρότητα καί έφέτος εἰς τήν πρωτεύουσαν τῆς Μακεδονίας, τήν Θεσσαλονίκην.

Εἰς τήν έορτήν εἶχον προσέλθει εὐδλαβεῖς ὀρθόδοξοι προσκυνηταὶ ἀπό ὅλα τα μέρη τῆς Μακεδονίας, ἀλλά καί ἀπό τῆς Θράκης, Θεσσαλίας, Ἀθήνα, Πελοπόννησον καί ἄλλοῦ.

Ἡ Θεία Λειτουργία έτελέσθη εἰς τόν Ἱερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Θεσσαλονίκης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὑπό τοῦ Παναγιώτατου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομου συμπαραστατούμενος ὑπό τῶν ἱερέων π. Νικολάου Ζαρδούκα καί τοῦ Ἱερομ. π. Σεραφεῖμ Μάτσα.

Μετά τήν Θείαν Λειτουργίαν έγένετο ἡ καθιερωμένη πομπή πρός τόν θαλάσσιον χῶρον τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου κατ' έτος τελεῖται ὁ Μέγας Ἁγιασμός ἐπὶ τῆς εἰδικῶς στηθείσης έξέδρας καί ἡ τελετή τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τήν θάλασσαν.

Τήν ὅλην πομπήν διεκόσμησαν νέοι καί νέες φέροντες έθνικάς καί τοπικάς ένδυμασίας ἀπό διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, καθῶς καί ἡ μελωδική χορωδία τῶν ἱεροψαλτῶν μας, δίδοντας τό μήνυμα καί τήν ὁμολογίαν ὅτι **«Σήμερον τά ἄνω τοῖς κάτω συνομιλεῖ»** καί ὄχι ὅποτε θελήσει ὁ αντίχριστος παπισμός ὁ έβραιοσιωνισμός καί ἡ έβραιομασωνία οἱ ὅποιοι εἰσήγαγον τόν νέον παπικόν ἡμερολόγιον.

Εἰς τό τέλος τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ ὠμίλησεν σχετικῶς ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστο-

Πάνω: Στιγμιότυπο ἀπό τήν τελετήν τοῦ Μεγ. Ἁγιασμοῦ ἐπὶ τῆς εξέδρας, εἰς τόν παραθαλάσσιον χῶρον εἰς Θεσ/νίκην.

μος ἀναφερθείς εἰς τὴν καθιερωμένην κατ' ἔτος τελετὴν τῆς καταδύσεως κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων καὶ εἰς τὸ πρόσφατον γεγονός τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχίσματος καὶ πραξικοπήματος τῶν αἰρετικῶν Τριαδομάχων, Χριστομάχων, Ἐκκλησιομάχων καὶ Νεοεκκλησιολόγων οἰκουμενιστῶν οἱ ὅποιοι ἔχουν τὸ αἰρετικώτατον Δόγμα **ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι προαιώνιος δηλαδή δέν εἶναι Θεός** συμφρονοῦντες μετὰ τῶν ἑδραίων καὶ τῶν χιλιαστῶν.

Πάνω: Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν πομπὴν ἣ ὁποία κατευθύνεται πρὸς τὸν θαλάσσιον χώρον διὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Μεγ. Ἀγιασμοῦ καὶ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΙ ΣΧΙΣΜΑ

Τὸν περασμένον μῆνα, Δεκέμβριον τοῦ 2002, ὁ τότε Μεσσηνίας Γρηγόριος παρασυρθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰρεσιαρχῶν Λάμπρου Κτενᾶ, Παναγιώτου Ἀλεξοπούλου ἐκ Πατρῶν καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς κληρικῶν καὶ μοναχῶν, μετὰ τὸν ἀπροσδόκητον θάνατον τοῦ Ἐπισκόπου Κοζάνης Τίτου, ἐπισυμβάντος τὴν 12.12.2002, ἡμέραν Τετάρτην, προέδῃ **μόνος** του εἰς χειροτονίας ἐπισκόπων, δέκα ἡμέρας σχεδόν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κοζάνης.

Ἡ χειροτονία ἐπισκόπου ὑφ' ἐνός μόνου Ἐπισκόπου ἐπενοήθη ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων τοῦ πραξικοπήματος καὶ τοῦ Σχίσματος, πρὸς στηρίξιν καὶ ἑδραίωσιν τῶν πολλαπλῶν αἱρέσεων, **τῶν Τριαδομάχων, Χριστομάχων, Ἐκκλησιομάχων καὶ Νεοεκκλησιολόγων οἰκουμενιστῶν.** Ἠγήθη λοιπόν, ὁ Μεσσηνίας Γρηγόριος τοῦ Πραξικοπήματος, τοῦ Σχίσματος καὶ τῶν ἀναφυεῖσῶν Αἱρέσεων.

Ἡ δόσις καὶ τὸ θεμέλιον τῶν πολλαπλῶν αὐτῶν αἱρέσεων εἶναι ὅτι, ὁ Χριστός ὡς Θεάνθρωπος δέν εἶναι ΠΡΟΑΙΩΝΙΟΣ!!!

Ἐάν ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, δέν εἶναι προαιώνιος, τότε δέν εἶναι ΘΕΟΣ, καὶ εἶναι κατ' αὐτοῦς ἓνα κτίσμα καὶ δημιούρ-

γημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐνας «τέτοιος» Χριστός ἔχει ἀρχὴ χρονικὴ καὶ δύναται νά προσδιορισθῇ ἡ ἡλικία του, ἡ ὁποία δέν δύναται νά υπερβαίῃ τὰ 33 ἔτη. Αὐτός ὁ Χριστός, κατὰ τὴν θεωρίαν των, ἀπέθανεν καὶ δέν ἀνέστη, διότι δέν ἦτο Θεός. Μὴ γένοιτο!

Ἡ ἀντίχριστος καὶ αἰρετικὴ αὐτὴ θεωρία ἐπενοήθη καὶ κατεσκευάσθη προκειμένου νά στηρίξουν ἄλλην μεγάλην αἴρεσιν τὴν ὁποίαν ἐχάλκευσαν, **ὅτι δέν ὑπῆρχε Ἐκκλησία Θεοῦ πρὸ Χριστοῦ, διότι ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ πρὶν σαρκωθῆ δέν ἦτο κεφαλὴ καμμιάς Ἐκκλησίας.**

Αὐτοὶ εἶναι αὐθαίρετοι παραλογισμοὶ τῆς νοσηρᾶς φαντασίας των διότι ἡ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην ἀναφέρει πολλάκις τὴν ὑπαρξιν **Ἐκκλησίας Θεοῦ πρὸ Χριστοῦ, ὅπως ἐκκλησία Θεοῦ, Ἐκκλησία Ὑψίστου, Ἐκκλησία Ἁγίων, Ἐκκλησία Ὁσίων, κ.λπ. Εἶναι διάσπαρτες οἱ φράσεις αὐτές εἰς τὴν Π. Διαθήκην.**

Ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν δύο μεγάλων αἱρέσεων ἐδημιούργησαν σωρείαν ἄλλων ἄλυσιδωτῶν αἱρέσεων αἱ ὁποῖαι συνοψίζονται ὡς ἀκολούθως:

Τριαδολογικαί, Χριστολογικαί, Ἐκκλη-

σιολογικά και ὅσαι ἄλλαι παράγονται ἐξ αὐτῶν.

Αἱ ἀναφερθεῖσαι αὐταὶ αἱρέσεις κατατάσσονται μετὰ τῶν ἀρχαίων μεγάλων αἱρέσεων, **τοῦ Ἀρειανισμοῦ, τοῦ Νεστοριανισμοῦ τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καὶ τοῦ Βαρλαμιτισμοῦ**, τὰς ὁποίας κατεδίκασαν καὶ ἀναθεμάτισαν αἱ Ἁγία Οἰκουμενικά Σύνοδοι, ἡ Α', ἡ Γ' καὶ ἡ Δ' τὸ 325, 431 καὶ 451 καὶ 1341 ἀντιστοίχως.

Οἱ σύγχρονοι αὐτοὶ αἱρετικοὶ εἶναι, **Τριαδομάχοι καὶ Νεοεκκλησιολόγοι οἰκουμενισταί.** Τὰ αἱρετικά φρονήματα τὰ ὁποῖα διακηρύσσουν τοὺς κατατάσσουν μετὰ τῶν Ἑβραίων, προτεσταντῶν καὶ χλιαστῶν.

Περί τῶν ἀναφυσιστῶν αὐτῶν πολλαπλῶν αἱρέσεων θά ἐκδοθῇ Ἑγκύκλιος ἡ ὁποία θά κἀνῃ ἱστορικὴν ἀναδρομὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανισεῶς των μέχρι σήμερον καὶ θά τὰς ἀναλύῃ ὅπως τὰς διεκήρυξαν ἐγγράφως.

Η ΚΑΥΣΙΣ, Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν 3ην Μαρτίου 2003, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Θεσσαλονίκης, Κων/λεως 174 καὶ μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομος, ἀφοῦ ὠμίλησεν ἐπικαίρως περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὸ πρόσφατο γεγονός τῶν ἀναφυσιστῶν αἱρέσεων τῶν Τριαδομάχων, Χριστομάχων, Ἐκκλησιολογῶν καὶ Νεοεκκλησιολογῶν Οἰκουμενιστῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ἔκανε ἀναδρομὴ ἀπὸ τῆς ἐμφανισεῶς των, ἑξιστορῶν ἐν συντομίᾳ τὰ διατρέξαντα.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ ἐνώπιον κλήρου Μοναχῶν καὶ λαοῦ ἔκανσε τὰ αἱρετικά φυλλάδια καὶ συγγράμματα τῶν ἐν λόγῳ αἱρετικῶν, παραδόσας αὐτὰ εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸ αἰώνιον ΑΝΑΘΕΜΑ κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ τὴν ἐντολὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ἀκολούθως ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῶν Ἁγίων εἰκόνων ἐντὸς τῆς πόλεως, κατὰ τὴν παράδοσιν

καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν, ἔξωθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ κατέκαυσεν διὰ δευτέραν φορὰν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, ὅσα αἱρετικά φυλλάδια ἐναπέμειναν.

Ἐκτὸς τῆς Ἑγκυκλίου, ἡ ὁποία θά περιέχῃ ἀναλυτικῶς ὅλον τὸ ἱστορικὸν καὶ τὰς αἱρέσεις, θά ἐκδοθῇ καὶ ἄλλη Ἑγκύκλιος ἀναφερομένη ἐν συντομίᾳ εἰς τὰ ἀνατρέξαντα συμβάντα καὶ θά περιέχῃ καὶ σχετικὰ φωτογραφικὰ στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν καῦσιν τῶν αἱρετικῶν ἐντύπων κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Πάνω ἀριστερά: Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν καῦσιν τῶν αἱρετικῶν συγγραμμάτων ἐντὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου μετὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσ/νίκης κ. Χρυσόστομον.

Πάνω δεξιὰ: Ἡ στιγμὴ τῆς καύσεως τῶν αἱρετικῶν συγγραμμάτων ἔξωθεν τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου μετὰ τὴν περιφορὰν τῶν Ἁγίων εἰκόνων.

Ἔτερον στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν καὺσιν τῶν αἰρετικῶν συγγραμμάτων ἐνόπιον κλήρον καὶ λαοῦ ἔξωθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Θεσ/νίκης μετὰ τὴν περιφορὰν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσ/νίκης κ. Χρυσοστόμου..

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΕΙΣ ΚΙΑΤΟΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Κατὰ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου, ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, πανηγύρισεν ὁ ὁμόνυμος Ἱερός Ναός εἰς Κιάτον Κορινθίας.

Ἄφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός μετ' ἄρτοκλασίας.

Τὴν ἐπομένην, ἡμέραν Τετάρτην, περιώνυμον ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἐγένετο ἡ Πανηγυρίς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας, ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Χρυσοστόμου, συμπαραστατουμένου

ὑπὸ τῶν ἱερέων π. Νικολάου Ζαρδούκα καὶ τοῦ ἱερομ. π. Σεραφεῖμ.

Διὰ τὴν ἑορτὴν προσήλθεν πλῆθος κόσμου ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν ὠμίλησεν ὁ θεολόγος κ. Γ. Γλετζάκος, ἀναφερθεὶς εἰς τὰ ἐπικαιρα γεγονότα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ἐγένετο ἡ καθιερωμένη περιφορὰ τῆς Εἰκόνος τῶν Ἁγίων, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβεν μέρος καὶ ὁ ἱερομ. π. Πορφύριος Πέτκωφ ἐλθὼν

ἐπὶ τούτου ἀπὸ τὸ Μαρκόπουλον Ἀττικῆς.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη τράπεζα διὰ τοὺς προσκυνητάς, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ εὐχαρίστησαν τὸν Θεὸν καὶ τοὺς Ἁγίους ἀνεχώρησαν.

Μετὰ τὴν περιφορὰν τῆς Ἱ. Εἰκόνος τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ εἰς Κιάτον Κορινθίας. Διακρίνονται, ὁ Παναγιώτατος, ἱερεῖς, μοναχοὶ καὶ πλῆθος προσκυνητῶν.